

Induccions (I)

Hi ha certs verbs, com *induir*, *incitar*, *invitar*, *impulsar*, *impel·lir*, *convidar*, *animar*, *encoratjar*, etc., els quals tenen, com es veu, una significació idèntica o afí, que admeten, en algunes construccions, dos complements d'objecte: un d'objecte directe, de designació personal (la persona que hom incita o indueix a alguna cosa), i un altre introduït per la preposició *a*, que designa, és clar, allò a què algú és incitat, i que sovint és representat per un infinitiu: *Van induir el director a un error*, *El van incitar a queixar-se*, *El vam convidar a explicar-se*, *Impulsen els descontents a protestar*, *Ens conviden a sopar*, *Va animar els joves a prosseguir llur tasca*. Segurament a causa del fet que aquests verbs tenen un complement d'objecte directe com a complement principal, no solen ésser esmentats quan és qüestió dels verbs que demanen un complement d'objecte introduït per una preposició (*accedir*, *procedir*, *contribuir*, *acostumar-se*, etc., que regeixen la preposició *a*), i convé, per tant, de recordar també la seva existència i d'indicar que aquest complement d'objecte és, en tots els casos, susceptible d'ésser normalment substituït o representat

pel pronom *hi*. Així, les oracions *Van induir el director a un error*, *Impulsen els descontents a protestar* i *Ens conviden a sopar*, es poden reduir, respectivament, a *Van induir-hi el director*, *Hi impulsen els descontents* i *Ens hi conviden*. I, és clar, aquest pronom *hi* es combina, també normalment, amb els pronoms acusatius —com ja hem vist en l'últim exemple—, cosa que origina, quan aquests són de tercera persona, els coneguts conjunts *l'hi*, *la hi*, *els hi* i *les hi*. Oracions com *El vam induir a escriure-h*, *La vam incitar a queixar-se*, *Els vam impulsar a sortir al carrer* i *Les vam encoratjar a dir la veritat*, es poden reduir, per tant, a *L'hi vam induir*, *La hi vam incitar*, *Els hi vam impulsar* i *Les hi vam encoratjar*. És ben possible que fossin molts a dubtar en l'escriptura d'una frase com *L'hi van induir les circumstàncies*, qui sap si mal analitzada, i que algú resoldria potser amb el datiu *li*: ja hem vist quina és la natura dels components del conjunt *l'hi* (complement directe de designació personal més complement d'objecte preposicional). Quant al grup *les circumstàncies*, malgrat la seva posició al final de la frase, no és cap complement sinó el subjecte gramatical.